

have Tid til at gaa saa længe, at de kunde blive kønsmodne, saa at Fiskebestanden paa den Maade skulde op hjælpes, kunde der være nogen Mening i at vedtage et Forbud, der var gældende for nogle Aar. Men da det er en aarlig Bevilling, man giver her, og man altsaa tilsigter aarlig at foretage saadanne Indplantninger, er det, der her sker, nærmest det samme, som sker, naar man flytter Kvæg fra en Græsmark til en federe, for at det kan udvikles og blive mere værdifuldt. Det forekommer mig ogsaa, at det vilde være det naturlige, naar man ad kunstig Vej flytter Fiskene fra de daarlige Ernæringsforhold til de bedre, at man saa giver Fiskerne Adgang til at fange dem, naar de have naaet en saadan Størrelse, at de kunne fanges med Fordel.

At man giver Landbrugsministeren Ret til at fastsætte Regler, hvorefter de, der drive Fiskeri i det paagældende Vand, skulle afgive statistiske Oplysninger om Udbyttet af Fiskeriet særlig for de bestemte Fiskearters Vedkommende, finder jeg ganske naturligt. Naar man fra Statens Side anvender betydelige Summer paa at udsætte Fiskeyngel, vil det ogsaa være naturligt, at man søger at skaffe sig det statistiske Materiale, der er nødvendigt for at kunne bedømme, om den anvendte Kapital har givet tilfredsstillende Udbytte eller ej, saa at man paa Grundlag deraf kan være i Stand til at overse, om det kan være formaalstjenligt at udvide Kapitalen, altsaa forøge Udsættelse af Yngelen. Det finder jeg altsaa meget naturligt. Men, som sagt, jeg slutter mig til den ærede foregaaende Taler i Ønsket om, at det maa lykkes at opnaa en Forandring i Loven, hvorved noget af den Myndighed, som nu er lagt i Landbrugsministerens Haand, kan blive begrænset.

Alfred Christensen: Det er i Omfang kun en lille Lov, vi her have med at gøre, men det er en god Sag, den drejer sig om: den rationelle Maade at drive Fiskeri paa. Det drejer sig om det samme, som har fundet Sted for Kvægavlens Vedkommende allerede i de gamle Patriarkers og Nomaders Tid, at de efter Aarstidernes dreve deres Besætninger fra de magre Græsgange hen, hvor der var bugnende Græs, fedede dem op og lode dem gaa videre med stor Fordel. De jydsk Studehandlere kunne tale noget med om de Formuer, som kom ind i Riget paa den Maade i Aarhundreders Løb. Naar vi udvide dette Princip til at gælde ogsaa for Fiskeriet,

ere vi sikkert inde paa en god og rationel Vej, og det har da ogsaa kunnet statistisk oplyses, at vi have tjent Penge derved. Jeg vil altsaa tilsige denne Sag min bedste Støtte og give den min allerbedste anbefaling.

Men som Lovforslaget er affattet, maa jeg give begge de foregaaende Talere Ret i, at det ikke er saa godt, som Formaålet egentlig kræver. Jeg kan henholde mig til de Bemærkninger, der ere faldne fra begge de foregaaende Talere, og i alt væsentligt tiltræde dem. Jeg skal ikke ved at gentage dem trække Tingets Tid ud, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at vi ikke ved enhver Lejlighed skulle have vor Opmærksomhed henvendt paa Limfjorden som det eneste Indvand, vi have til dette rationelle Saltvandsfiskeri. Vi have her paa Sjælland en Fjord som Issefjorden med dens forskellige Forgøninger. Det er en Fjord af betydelig Udstrækning, hvis Bundforhold og Tilstand i øvrigt vel nok kunde gøre det hensigtsmæssigt at udstrække vore Eksperimenter dertil. Jeg skal lægge et godt Ord ind for, at man søger at overflytte saavel Rødspætte som Ørredyngel i større Masser til Issefjorden med tilgrænsende Vande. Der er udmærkede Vækstforhold til Stede der, og særlig Ørredyngelen har vist sig at trives ypperligt i Roskilde Fjord, fuldt saa godt der som i de bedste Egne i Limfjorden. Men den har ganske vist ikke faaet samme Understøttelse hidtil som den i Limfjorden.

Jeg vil paa det allervarmeste lægge et Ord ind for, at den Fisk, som bruges til Indplantning, tages, som Fiskeriforeningerne derovre ønske: udenfor Søterritoriet, hvis det paa nogen Maade kan lade sig gøre uden alt for store Omkostninger. Derude ligge vore Konkurrenter paa Fiskeriets Omraade, Tyskerne og Englænderne, med deres her i Landet forbudte, stærkt fiskende Fiskeredskaber. De skrabe Bunden ren og køre væk med det hele, baade stort og smaat, og sælge det med Fordel. Vore egne Fiskere maa ikke komme ind paa Territoriet med de Redskaber, hvormed de fange de smaa Fisk. De ere i Virkeligheden saaledes stillede, som det ogsaa vil vise sig ved Behandlingen af et andet paa Dagsordenen opført Lovforslag, at den danske Fiskerilov, i Stedet for at være dem til Støtte, er dem en Hindring i deres Erhvervs Udøvelse, saa snart vi komme ud fra Vesterhavskysten. Jeg vil bede til, at vi tage Fiskeyngelen der, hvor vi ikke have nogen